

РЕШЕНИЕ

№ 327

гр. Шумен, 26.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, VIII-И СЪСТАВ (Г), в публично заседание на деветнадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Валентина Люб. Тонева

при участието на секретаря Й. Р. К.

като разгледа докладваното от Валентина Люб. Тонева Гражданско дело № 20213630102414 по описа за 2021 година

Предявени са обективно съединени иски с правна квалификация чл.357, ал.1, т.1 от КТ, вр. с чл.344, ал.1, т.1 от КТ относно отмяна на уволнението, вр. с чл.344, ал.1, т.4 от КТ относно искане за допускане на поправка на основанието за уволнение, вписано в трудовата книжка, вр. чл. 221, ал.1 от КТ относно обезщетение в размер на brutното тр. възнаграждение за срока на предизвестие, 1 месец, в размер на 689лв., ведно със законната лихва; вр. чл. 245 от КТ вр. чл. 128, т.2 от КТ относно незаплатено тр. възнаграждение за м.май 2021г. -326,76лв. нетно /421,08лв. бруто /; за м. юни -534,66лв. нетно /689лв. бруто/ и за м. юли 194,43лв. нетно / 250,56лв.бруто / ведно със законната лихва, считано от датата на завеждане на иска до окончателното му изплащане; и по чл. 162 ал.3 от КТ вр. чл. 40, ал.5 от КСО, относно обезщетение за временна нетрудоспособност, в размер на 70 % от brutното му тр. възнаграждение за първите 3 дни, общо в размер на 65,77лв. по издаден болничен лист на 13.07.2021г. за временна нетрудоспособност до 16.07.2021г., продължен до 23.07.2021г. ведно със законната лихва, както и по чл. 224, ал.1 от КТ, относно обезщетение за неползван платен годишен отпуск размер на 125 ,28лв. от ***г. до датата на прекратяване на ТПО ***г., за 4 дни, ведно със законната лихва, считано от датата на завеждане на иска до окончателното му изплащане.

Производството по настоящото дело е образувано по искова молба от ЮР. В. А., ЕГН *****, адрес: гр. Шумен, ул.,Г. Д. “ *** , *** , *** ,*** чрез адв. Е.Х. при ШАК срещу „С. П.“ ООД, ЕИК ***, представлявано от Д. Д. В., с адрес на управление: гр.С., р-н Л., бул.“Ч. В. “ ***.

Ищецът излага, че по силата на трудов договор № ***/***г., сключен на основание чл. 67, ал.1, т.1, вр. чл. 70, ал.1 от КТ, работел в „С. П.“ ООД ЕИК *** на длъжност шофьор-куриер към офис Шумен, бул.“Ц. О.“ № ***, с основно трудово възнаграждение в размер на 650 лв., към което се изплаща допълнително тр. възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит в размер на 0,6 % на година. Сочи, че към датата на сключване на тр. договор има 10г. и 2 месеца трудов страж, поради което размерът на трудовото възнаграждение възлиза на 689лв. Твърди, че постъпил на работа на ***г., като до 30.06.2021г. не му било изплатено възнаграждението за 11 отработени дни през м. май, като включително до ***г. не било изплатено. Тъй като разбрал, че и други служители не са получавали дължимите им заплати, на 19.07.2021г. отправил заявление, че прекратява трудовото правоотношение на основание чл. 327, ал.1, т.2 от КТ. Със заявлението поискал

да му се изплати заплатата и обезщетенията, които му се дължат. Заявлението било получено от работодателя на ***г. с вх. ***/***г., като твърди, че съгласно чл. 335, ал.2, т.3 от КТ, трудовото му правоотношение следва да се счита за прекратено от датата на получаване на писменото му заявление т.е. от ***г.

Заявява, че на 29.07.2021г. му била връчена Заповед № ***/***г. от работодателя, с която трудовото му правоотношение било прекратено на основание чл. 71, ал.1 от КТ и това било записано като основание в трудовата му книжка. Заявява се, че доколкото искът по чл. 344, ал.1, т.4 от КТ може да се предяви само кумулативно с такъв по чл. 344, ал.1, т.1 от КТ счита, че трудовото му правоотношение с ответника е прекратено на осн. чл. 327, ал.1, т.2 от КТ, от ***г. и поради това уволнението му на осн.чл. 71, ал.1 от КТ, извършено на 29.07.2021г., т.е. след настъпилото преди това прекратяване на ТПО, е незаконно.

Иска да бъде отменено уволнението, извършено със Заповед № ***/***г., връчена му на 29.07.2021г. и на осн. чл. 344, ал.1, т.4 от КТ; да бъде извършена поправка на вписаното в трудовата книжка основание за прекратяване на ТПО от чл. 71, ал.1 от КТ на „чл. 327, ал.1, т.2 от КТ“; на осн. чл. 221, ал.1 от КТ, иска ответникът да му заплати обезщетение в размер на brutното тр. възнаграждение за срока на предизвестие, който съгл. чл. 2 от договора е 1 месец и е в размер на 689лв.; на осн. чл. 245, вр.чл. 128, т.2 от КТ, иска да му бъдат изплатени сумите за заплатата за периода от 14.05. до ***г., 11 дни от м. май 2021г., целият месец юни и 12 дни от м. 07.2021г., а именно тр. възнаграждение за май 2021г. 326,76лв. нето/421,08лв бруто /; за юни / 534,66лв. нето /689лв. бруто/ и за юли 194,43лв. нето / 250,56лв. бруто /; иска работодателят да бъде осъден да му заплати съгласно чл. 40, ал.5 от КСО обезщетение в размер на 70 % от brutното му тр. възнаграждение за първите 3 дни, общо в размер на 65,77лв. по издаден болничен лист на 13.07.2021г. за временна нетрудоспособност до 16.07.2021г., продължен до 23.07.2021г.; на осн. чл. 224, ал.1 от КТ иска работодателят да бъде осъден да му заплати сума в размер на 125 ,28лв. обезщетение по чл. 224, ал.1 от КТ за времето от ***г. до датата на прекратяване на ТПО ***г., за неползван платен годишен отпуск на 4 дни. Претендира направените по делото разноси. Прилага писмени доказателства.

В предоставения по реда на чл. 131 ГПК срок, ответникът е подал писмен отговор на исковата молба. В отговора се заявява, че исковите са допустими, но неоснователни. Твърди се, че ищецът е бил техен служител, назначен на длъжност „шофьор-куриер“ по ТД № ***/***г., с 6 месечен изпитателен срок, уговорен в полза на работодателя, на пълно работно време, към офис Шумен. Съгласно чл. 4, т.2 от договора, трудовото възнаграждение се заплаща до 30 - то число на месеца, следващ отработения. На 13.07.2021г. служителят представил болничен лист № Е **, от който се установило, че излиза в отпуск по болест за периода от 13.07.2021г. до 16.07.2021г. , удължен до 23.07.2021г. Твърди се, че на ***г. по време на отпуска по болест, ищецът се явил, за да попита кога ще му бъдат преведени парите за заплатата. Веднага му била връчена Заповед № ***/***г., подписна от ищеца, с която на осн. чл. 71, ал.1 от КТ било прекратено трудовото правоотношение. Твърди се, че същия ден ищецът се явил около обяд и подал в деловодството на дружеството, Заявление вх. *** / ***г. с отбелязан час 13,00 часа, в което е посочил, че иска трудовото правоотношение да се счита за прекратено, считано от 26.07.2021г. Заявява се, че доколкото това заявление е подадено по време на официално издаден болничен лист и в периода на отпуск по болест до 23.07.2021г., то не дава право на лицето да подава заявление за прекратяване на правоотношението, докато лицето не се върне на работа. Счита също, че е недопустимо по реда на чл. 327, ал.1, т.2 от КТ трудовото правоотношение да се счита за прекратено от 26.07.2021г. датата на изтичане на болничния лист, защото в хипотезата на чл. 327, ал.1, т.2 от КТ, ТПО се прекратява веднага. Твърди също, че служителят е злоупотребил и се опитва да черпи права от собственото си противоправно поведение, което е недопустимо. Твърди се, че действията на служителя показват, че не е бил болен, а неправомерно се е възползвал от възможностите, които системата на здравеопазването му позволява.

В отговора е посочено, че от ответника се представят следните доказателства -Трудов договор № ***/***г. ;Болничен лист № ***; Болничен лист № *** ; Заповед № ***/***г. ; Заявление с вх. ***/***г.

Съдът констатира, че освен отговора, депозиран от ответника /ведно с препис за ищеца/, в деловодството при ШРС не са постъпвали описаните в него писмени доказателства. Моли се за отхвърляне на исковите претенции. Претендира за разноси по делото .

В съдебно заседание за ищеца се явява адв. Х. при ШАК, за ответното дружество, редовно призовани, не се явява представител.

ШРС, след като взе предвид събраните по делото доказателства и становища на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и като съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа страна следното:

От приложените по делото доказателства се установява по безспорен начин, че ищецът е работил в ответното дружество от ***г. до ***г. по силата на Трудов договор от ***г., сключен на основание чл. 67, ал.1, т.1, вр. чл. 70, ал.1 от КТ, като изпълнявал длъжност „шофьор-куриер към офис Шумен, бул. “Ц. О.“ № ***, с основно трудово възнаграждение в размер на 650 лв.

На 19.07.2021г. от ищеца било подадено заявление за прекратяване на трудовото правоотношение на основание чл. 327, ал.1, т.2 от КТ, което е вхвърлено от ответното дружество с вх. ***/***г. и е отразен час 13,00 часа. По делото е приложено решение на ТЕЛК от 16.02.2015г., в което е отразена водеща диагноза асептична идиопатична остеонекроза.

По делото, от ищеца е приложена Заповед № ***/***г., издадена от ответното дружество, в която е посочено, че на осн. чл. 71, ал.1 от КТ, се прекратява трудовият договор с ищеца, считано от ***г., като е отразена дата на връчване 29.7.2021г.

Изложената по делото фактическа обстановка се изяснява от изготвената в хода на съдебното производство съдебно-счетоводна експертиза. В заключението на същата експертът посочва, че не са заплатени трудови възнаграждения за м.май 2021г. от ***г. и за м. юни 2021г., или общата незаплатена сума за трудови възнаграждение възлиза на 801,08лв. нето. Експертът посочва, че трудовото възнаграждение, претендирано за м. юли е било изплатено след датата на завеждане на иска. Относно обезщетението по чл. 221, ал.1 от КТ, експертът посочва, че неизплатено е в размер на 585лв нето . Относно обезщетението за неизползван отпуск по чл. 224 от КТ, в експертизата се посочва, че една част от него е заплатена, като неизплатена е останала сума в размер на 90,09лв. Относно обезщетението по чл. 162, ал.3 от КТ, вр. чл. 40, ал.5 от КСО за три дни, по издаден болничен лист за временна нетрудоспособност до 16.07.2021г., продължен до 23.07.2021г., в експертизата се посочва, че обезщетението е изплатено заедно със заплатата за м. юли, след завеждане на иска.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Безспорно е ин есе оспорва от страните, че ищецът е работил по силата на Трудов договор от ***г., сключен на основание чл. 67, ал.1, т.1, вр. чл. 70, ал.1 от КТ в ответното дружество , от ***г. до ***г., като е изпълнявал длъжност „шофьор-куриер към офис Шумен, бул. “Ц. О.“ № ***, с основно трудово възнаграждение в размер на 650 лв. В настоящия случай, от приложените по делото писмени доказателства, съдът намира, че се установява по безспорен начин, че ищецът е депозирал в деловодството на ответното дружество на 19.07.2021г. Заявление до работодателя си за прекратяване трудовото правоотношение на основание чл. 327, ал.1, т.2 от КТ. Видно от отразеното в заявлението, същото е получено от работодателя на ***г.

Ищецът е предявил и иск с правно основание по чл. 344, ал.1, т.1 от КТ за отмяна на уволнението, като незаконно със Заповед № ***/***г. и по чл. 344, ал.1, т.4 от КТ , за поправка на основаниято за уволнението му, което е вписано трудовата му книжка, като вместо вписаното основание чл. 71, ал.1 от КТ, иска да се впише правилното основание по чл. 327, ал.1, т.2 от КТ. По тези искове следва да се установи точното и правилно основание, отговарящо на фактическата и правната обстановка, при която е извършено прекратяването на трудовият договор. В тежест на работодателя бе да докаже, че вписаното основание е правилно. Основният спор между страните по делото е кога точно и в колко часа е била връчена заповедта на ищеца за прекратяване на трудовото му правоотношение и дали заявлението на ищеца за прекратяване на трудовото му правоотношение е било депозирано преди връчването на заповедта или след това.

Предвид факта, че ответната страна не представи доказателства в подкрепа на тезата си развита в отговора, съдът счита, че от представените доказателства по делото се установи по безспорен начин, че ищецът е депозирал заявлението си за прекратяване на трудовото правоотношение на осн.чл. 327, ал.1, преди да му бъде връчена заповедта за уволнение на осн.чл. 71, ал.1 от КТ и заявлението му е произвело правното си действие и е довело до прекратяване на трудовото правоотношение на това основание, за което са налице всички законово необходими предпоставки. На осн.чл. 327, ал.1, т.2 от КТ, работникът може да прекрати трудовия си договор писмено, без предизвестие, когато работодателят забави изплащането на трудовото му възнаграждение. Ищецът е упражнил правото си едностранно да прекрати трудовият си договор, като е спазил изискуемата от закона фирма с писмено

волеизявление, което е и мотивирано. В заявлението ясно и категорично е изразена волята за прекратяване на трудовият договор и е посочена и причината за това, поради забавяне изплащането на трудовото възнаграждение. По делото се доказва, че е забавено изплащането на трудовото възнаграждение на ищеца и поради това същият е имал законното право да прекрати трудовото си правоотношение на основание чл. 327, ал.1, т.2 от КТ и с получаване на писменото му изявление от ответното дружество, трудовият договор е прекратил действие си.

При това положение, връчената впоследствие - на 29.07.2021г. Заповед № *** за прекратяване на трудовото правоотношение с ищеца с посочено основание по чл. 71, ал.1 от КТ, не е могла да породи правно действие, тъй като това правоотношение е било вече прекратено преди това на основание чл. 327, ал.1, т.2 от КТ, което основание, се явява и вярното и действителното основание за прекратяване на трудовото правоотношение на ищеца с дружеството ответник.

С оглед на изложеното, искът с правно основание чл.344, ал.1, т.1 от КТ, се явява основателен и доказан и следва да бъде уважен, както и предявеният иск по чл. 344, ал.1, т.4 от КТ се явява основателен и доказан и следва да бъде допусната поправка на основанията за уволнение, вписано в трудовата книжка на ищеца, като вместо "чл. 71, ал.1 от КТ" да се чете като основание за прекратяване на трудовото правоотношение "чл. 327, ал.1, т.2 от КТ".

Относно иска по чл. 221, ал.1 от КТ, за обезщетение в размер на brutното тр. възнаграждение за срока на предизвестие, 1 месец, заявен в размер на 689лв., съдът съобрази заключението на вещното лице по изготвената по делото съдебно – счетоводна експертиза, като приема, че искът е доказан и основателен до размера на 585лв. /нето/, ведно със законната лихва, считано от датата на депозиране на исковата молба, като следва да бъде отхвърлен за разликата до пълния предявен размер, като недоказан и неоснователен.

Относно претенцията по чл.128, т.2 от КТ, във вр. с чл.245 от КТ, съдът съобрази следното: Претендира се тр. възнаграждение за м.май 2021г. -326,76лв. нетно /421,08лв. бруто /; трудово възнаграждение за м. юни 534,66лв. нетно /689лв. бруто/ и трудово възнаграждение за м. юли 194,43лв. нетно / 250,56лв.бруто /, ведно със законната лихва, считано от датата на завеждане на иска до окончателното му изплащане.Съобразявайки заключението по назначената експертиза, съдът намира, че искът се явява основателен и доказан относно трудовите възнаграждения за м.май 2021г. от ***г. и за м. юни 2021г., или общата незаплатена и дължима сума за трудови възнаграждения е 801,08лв. /нето/ и в този размер искът е основателен, ведно със законната лихва, считано от датата на завеждане на иска, като в останалата си част до пълния предявен размер, следва да бъде отхвърлен като недоказан и неоснователен, доколкото от заключението на експерта се установи, че за м. юли е било заплатено трудовото възнаграждение, след завеждането на иска .

Относно обезщетението за използван отпуск по чл. 224 от КТ. Посочената разпоредба регламентира правото на работника или служителя при прекратяване на трудовото правоотношение да получи парично обезщетение за използвания платен годишен отпуск, правото за който не е погасено по давност. От материалите по делото и по-конкретно от изготвената съдебно-счетоводна експертиза се установява, че една част от обезщетението по чл. 224 от КТ е заплатена, като незаплатена е останала сума в размер на 90,09лв., т.е. искът е доказан и основателен до размера на 90,09лв., ведно със законната лихва, считано от датата на завеждане на иска.В останалата му част до пълния предявен размер, искът следва да бъде отхвърлен като недоказан и неоснователен .

Относно претенцията по чл. 162, ал.3 от КТ вр. чл. 40 ал.5 от КСО - за заплащане на обезщетение за временна неработоспособност, за да се произнесе, съобрази следното: Съгласно разпоредбата на чл. 162, ал.3 от КТ за времето на отпуск поради временна неработоспособност на работника или служителя се изплаща парично обезщетение в срокове и размери, определени със закон. Според нормата на чл. 40, ал.3 от КСО, паричните обезщетения за временна неработоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане и за отглеждане на дете до 2-годишна възраст и помощите от държавното обществено осигуряване се изчисляват и изплащат от Националния осигурителен институт на осигурените лица по декларирана от тях лична платежна сметка, обозначена с Международен номер на банкова сметка (International Bank Account Number – IBAN), водена от доставчик на платежни услуги, лицензиран от Българската народна банка, или от клон на доставчик на платежни услуги, осъществяващ дейност на територията на страната. Ако лицето няма право на обезщетение или помощ, длъжностното лице, на което е възложено ръководството по изплащането на обезщетенията и помощите или друго длъжностно лице,

определено от ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт, издава разпореждане за отказ. Разпореждането се отменя, ако в давностния срок по чл. 115, ал. 2 лицето или осигурителят представят нови или допълнителни доказателства, установяващи правото на обезщетение или помощ.

Нормата на ал. 5 предвижда, че осигурителят изплаща на осигуреното лице за първите три работни дни от временната неработоспособност 70 на сто от среднодневното брутно възнаграждение за месеца, в който е настъпила временната неработоспособност, но не по-малко от 70 на сто от среднодневното уговорено възнаграждение. Смисълът на обезщетението за временната неработоспособност, което след третия ден на неработоспособността се дължи от НОИ, а не от работодателя, е да гарантира на осигурените лица конкретен доход, определен в зависимост от получавания от тях трудов доход, за срока, през който лицето е неработоспособно. От установената фактическа обстановка изяснена и от заключението на вещото лице по изготвената съдебно счетоводна експертиза се установява, че по издадения болничен лист за временна нетрудоспособност до 16.07.2021г., продължен до 23.07.2021г. обезщетението е заплатено на ищеца, заедно със заплатата да м. юли, след завеждане на иска. Ето защо този иск следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

Доколкото настоящото производство е трудово, а съгласно разпоредбата на чл.359 от КТ производството по трудови дела е безплатно за работниците и служителите и същите не заплащат такси и разноски по производството, то ищецът, въпреки че част от предявените от него искове са отхвърлени не дължи заплащане на държавна такса и разноски по тях. По отхвърления иск, същите следва да останат за сметка на държавата.

Ответното дружество на основание разпоредбата на чл.78, ал.6 от ГПК следва да бъде осъдено да заплати държавна такса върху уважената част от исковете в общ размер на 210 лева.

Соглед на обстоятелството, че част от предявените от ищеца искове са уважени, ответното дружество на основание разпоредбата на чл.78, ал.1 от ГПК следва да бъде осъдено да заплати на ищеца и сумата от 274,50 лева, представляваща направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение по приложен договор за правна защита и съдействие и съразмерно с уважената част от исковете.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА уволнението на ЮР. В. А., ЕГН *****, с адрес: гр. Шумен, ул. „Г. Д. “ ***”, извършено със Заповед №****/***г. на управителя на С. П.“ ООД ЕИК ***, представлявано от Д. Д. В., с адрес на управление: гр.С., р-н Л., бул. “Ч. В. “ ***”, с основание по чл. 71, ал.1 от КТ, **ЗА НЕЗАКОННО И ГО ОТМЕНЯ.**

ДОПУСКА ПОПРАВКА на основание чл. 344, ал. 1, т.4 КТ, на вписаното в трудовата книжка на ищеца ЮР. В. А., ЕГН ***** основание за прекратяване на трудовото правоотношение със „С. П.“ ООД ЕИК ***, представлявано от Д. Д. В., с адрес на управление: гр.С., р-н Л., бул. “Ч. В. “ ***”, като вместо посоченото по чл. 71, ал.1 от КТ, **да се чете** като основание за прекратяване на трудовото правоотношение чл. 327, ал.1, т.2 от КТ.

ОСЪЖДА „С. П.“ ООД, ЕИК ***, представлявано от Д. Д. В., с адрес на управление: гр.С., р-н Л., бул. “Ч. В. “ ***”, **да заплати на ЮР. В. А., ЕГН *******, адрес: гр. Шумен, ул. „Г. Д. “ ***”, **сумата от е 801,08лв./нето/** (осемстотин и един лева и осем стотинки), представляващо общо дължимо и незаплатено нетно трудово възнаграждение по чл. 128 т.2 от КТ за м.май 2021г. от ***г. и за м. юни 2021г., **ведно със законната лихва върху сумата**, считано от датата на предявяване на иска – 01.09.2021 год. до окончателното изплащане на сумата, **като ОТХВРЪРЛЯ** иска в останалата част до първоначално предявения размер, като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА „С. П.“ ООД, ЕИК ***, представлявано от Д. Д. В., с адрес на управление: гр.С., р-н Л., бул. “Ч. В. “ ***”, **да заплати на ЮР. В. А., ЕГН *******, адрес: гр. Шумен, ул. „Г. Д. “ ***”, **сумата от 90,09лв./нето/** (деветдесет лева и девет стотинки), представляваща незаплатена част от дължимо обезщетение с правно основание чл.224, ал.1 от КТ, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на предявяване на иска – 01.09.2021 год. до окончателното изплащане на сумата, **като ОТХВРЪРЛЯ** иска в останалата част до първоначално предявения размер като

неоснователен и недоказан .

ОСЪЖДА „С. П.“ ООД, ЕИК ***, представлявано от Д. Д. В., с адрес на управление: гр.С., р-н Л., бул.“Ч. В. “ ***, **да заплати на ЮР. В. А.,** ЕГН *****, адрес: гр. Шумен, ул.,Г. Д. “ ***, ***, ***, ***, **сумата от 585,00лв. /нето/** (петстотин осемдесет и пет лева), представляваща незаплатена част от обезщетение по чл. 221, ал.1 от КТ, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на предявявана на иска – 01.09.2021 год. до окончателното изплащане на сумата, **като ОТХВЪРЛЯ** иска в останалата част до първоначално предявения размер като неоснователен и недоказан.

ОТХВЪРЛЯ предявения ЮР. В. А., ЕГН *****, адрес: гр. Шумен, ул.,Г. Д. “ ***, ***, ***, ***, **срещу „С. П.“** ООД, ЕИК ***, представлявано от Д. Д. В., с адрес на управление: гр.С., р-н Л., бул.“Ч. В. “ ***, иск за **заплащане на сумата от 65,77 лева**, представляващ обезщетение за 3 дни временна неработоспособност с правно основание чл. 162, ал.3 от КТ вр. чл. 40 ал.5 от КСО, като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.6 от ГПК „С. П.“ ООД, ЕИК ***, представлявано от Д. Д. В., с адрес на управление: гр.С., р-н Л., бул.“Ч. В. “ ***, **да заплати** в полза на държавата и по сметка на ШРС **сумата от 210,00 лева** /двеста и десет лева/, представляваща държавна такса върху уважените искове.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 от ГПК „С. П.“ ООД, ЕИК ***, представлявано от Д. Д. В., с адрес на управление: гр.С., р-н Л., бул.“Ч. В. “ ***, **да заплати на ЮР. В. А.,** ЕГН *****, адрес: гр. Шумен, ул.,Г. Д. “ ***, ***, ***, ***, **сумата от 274,50лв.** (двеста седемдесет и четири лева и петдесет стотинки), представляваща направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение по приложен договор за правна защита и съдействие и съразмерно с уважената част от исковете.

Решението подлежи на обжалване пред Шуменски окръжен съд в двуседмичен срок от датата на връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____